

Stromy

Nezmaři

F#mi E F#mi
1. Jsem na větvi z věrnosti stromů,
A E A
že každý své kořeny zná
A E F#mi D
: a jen tichem brání se tomu,
F#mi E F#mi (C#7)
když místo své opustit má. :

2. Já nikdy jsem na místě nestál
a prožil pár toulavejch dní,
: než došlo mi, že asi hledám
to místo kde zakořením. :

3. Jsem na větvi z odvahy stromů,
že důstojně dovedou stát
: i ve zkoušce blesků a hromů
i v držení vzpřímených zad. :

4. Já před smůlou často se sklonil
a někdy dnů příštích se bál.
: Jen stromy ví, že čas vše zhojí
a na kůře smůla leskne se dál. :

sólo

5. Jsem na větvi ze síly stromů,
že oporou dokážou být
: a nikdy se neptají komu
smí nabídnout stín svůj a klid. :

6. Já hledal jsem po celém světě
co z domova měl jsem už znát,
: že čím hlubší kořeny mají,
tím pevněji dokážou stát :

A E F#mi D
, že všichni kdo kořeny mají,
F#mi E F#mi
vždy pevněji dokážou stát.